

— Въ последныйтъ си брой Турция свърша
платен отплате на членовеѣ си ЗА БЪЛГАР-
СКИЯ ЛИНТЕРАТУРЪ И ЯЗЫКЪ съ слѣдую-
щия думы: " Оплъзи които Плъка ту-
рците ржжжж си на сърдцето си и тѣ ще
съ убѣждатъ че не ще могатъ да говорятъ
никога пакъ. " Тѣзи думы, думы на извѣстно са-
моуваство, ако и да нѣмаѣ никакви свръшки
съ оноа което бы трѣбало, и което бы могъ
да каже лѣткой кога говори за Българскитѣ
Линтературѣ и за Българскый языкъ, тѣматъ
и пакъ нѣмаѣ

Колкото за глагола *прочитамъ* и думата *прочитанье* или *прочитание* = *прочитаніе*, не е и нужно да забѣлѣжимъ ищо, защото и тѣ произлизатъ отъ старобългар. глаголъ *прочисти*, видъ еднократенъ и *прочитати* видъ многократенъ, дѣго е или ъ са обраша *и*, както и отъ *беръ* — събирамъ, отбирамъ, набирамъ, прѣбирамъ, избирамъ, разбирамъ, и пр., ае думата и пишмъ: *берачи* и *берачка* (за лозята), *беричикъ* който бере дивинката, и пр., а не *бирачъ*, *бирачка* *биричикъ*. Тѣй излезъ и *читачь* отъ четъ (=чѣтъ), а не *читатель* отъ *читати*. Ако припомнимъ дѣйствию на *Ма-*

Πρὸ τινῶν μνηῶν ὧς ἦσαν ἐπύθοντο καὶ οἱ
 βούλγαροι τῆς ἐπαρχίας Βοδινῶν ἠρχισαν νὰ ἐ-
 λθῶσιν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ὁμιλουμένης των
 γλώσσης· μάλιστα ὁ κ. Νικόδημος μετεχειρίσθη
 τοὺς κανόνες τῆς Φρασιτικῆς γατρίδας, ἣ ἐπι-
 ομιά τῶν Βουλγάρων δὲν κατευρίσται. Προ-
 τινὸν ἤθελον διδάσκαλός τις τῆς Βουλγαρ. γλώ-
 σσης· Ἀγάπιος Ἱεροδιάκονος, γνωστός καὶ ἐν
 Λων-πόλει καὶ ἐν Θεσσαλονικημετέθε ει; Βουε-

Въ прѣмѣтъ, когато како що рѣкохмѣ, нѣкои
отъ нациѣ селны намыслили за Болгарскій
си языкъ, Н. Пр. спорѣлъ како що ми казува-
емъ единъ пріятель, който самъ съ умнѣтъ слу-
шавшѣ, проповѣдывалъ. „Да не примате Болгар-
скыя книги, ниго ученіе Болгарско, защо выя
Болгарско сакатъ да сечать хлѣбъто на влады-
цытъ и на поповѣтъ; (заблѣжнѣе че тые про-
повѣды были отправлены взѣтъ священникѣтъ).
Выя (Българскѣ) сакатъ да имъ върцѣтъ волѣтъ,
а устата да му вързатъ. А оше положето, на
и асе Богъ вая убавина, шо а имате де-
веса, (за насъ Българскѣ незнѣжъ какъ ху-
дилъ, иъ за Владыцытъ, наистина), състъ вна
прѣканици, ка шо едно врѣме на а зель отъ
мѣтководѣтъ нѣ, та нѣ предаѣтъ на Турчинъ. И
друго, ако сакате вые Болгарско да четите,
изъ имавъ лхѣбарѣ да пиша за да ви дойде
наскѣтъ отъ Негерсбургъ отъ Русія, (види ду-
шевно, види примкы)! туку воа Болгарско-
ро четеніе ѣ една тежка работа, една дебе-
ла една грозна, и изъ пѣлхъ и Болгарско, ама
и наидохо нѣкоя сладостъ.“ — Тыя проповѣди
роповѣдувалъ Воденскій на а шійтъ Гевгелъ
протопопъ, който ѣ глава на всичкиѣ о-

Редакторъ и издатель П. Р. Славейкова.